

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 1 de Desembre de 2013. N° 44

EXHORTACIÓ APOSTÒLICA DEL BISBE DE ROMA, FRANCESC

El passat diumenge dia 24 i clausura de l'Any de la Fe en tota l'Església universal, el Bisbe de Roma, Francesc va dirigir a tota l'Església una exhortació apostòlica amb una extensió de 220 pàgines. No es tracta d'una encíclica que acostuma a ser el document del magisteri ordinari del papat, sinó que aquest és un document de diàleg fraternal i mostra d'intencions per on anirà el treball que desitja Francesc per al seu ministeri i el treball també de tota l'Església.

El Bisbe de Roma Francesc té molt d'interès per un camí de nova evangelització en tots els camps de l'Església. Vol dir això renovació de la manera de viure, actuar i mostrar l'evangeli per part de tots els cristians enmig de les actuals circumstàncies socials, partint del fet que el nostre món ha estat molt de temps centrat en els medis de l'estat del ben estar, i ha deixat de banda l'atenció als valors de l'esperit i es necessita presentar l'oferta de la Bona Nova de l'evangeli a través del testimoniatge vivent dels cristians.

El papa Francesc opina sobre una de les nostres estructures existents que és la parròquia i creu que és un instrument vàlid, sempre que serveixi pel camí que ell exposa:

"N°28. La parròquia no és una estructura caduca; precisament perquè té una gran plasticitat, pot prendre formes molt diverses que requereixen la docilitat i la creativitat missionera del Pastor i de la comunitat. Encara que no és l'única institució evangelitzadora, si és capaç de reformar-se i adaptar-se contínuament, seguirà sent "la mateixa Església que viu entre les cases de llurs fills i filles".

Això suposa que realment estigui en contacte amb les llars i amb la vida del poble, i no es converteixi en una estructura apartada de la gent o en un grup de selectes que es contemplen a sí mateixos.

La parròquia és presència eclesial en el territori, àmbit de l'escolta de la Paraula de Déu, del creixement de la vida cristiana, del diàleg, de l'anunci, de la caritat generosa, de l'adoració i de la celebració.

A través de totes les seves activitats, la parròquia anima i forma a tots els seus membres perquè siguin agents d'evangelització. És comunitat de comunitats, santuari a on els assedegats van a beure per seguir caminant, i centre de constant enviament missioner.

Però hem de reconèixer que la crida a la revisió i renovació de les parròquies encara no ha donat suficients fruits en el sentit de que estiguin encara més properes de la gent, que siguin àmbits de viva comunió i participació, i s'orientin completament a la missió".

Las primeras comunidades cristianas vivieron años muy difíciles. Perdidos en el vasto Imperio de Roma, en medio de conflictos y persecuciones, aquellos cristianos buscaban fuerza y aliento esperando la pronta venida de Jesús y recordando sus palabras: Vigilad. Vivid despiertos. Tened los ojos abiertos. Estad alerta.

¿Significan todavía algo para nosotros las llamadas de Jesús a vivir despiertos? ¿Qué es hoy para los cristianos poner nuestra esperanza en Dios viviendo con los ojos abiertos? ¿Dejaremos que se agote definitivamente en nuestro mundo secular la esperanza en una última justicia de Dios para esa inmensa mayoría de víctimas inocentes que sufren sin culpa alguna?

Precisamente, la manera más fácil de falsear la esperanza cristiana es esperar de Dios nuestra salvación eterna, mientras damos la espalda al sufrimiento que hay ahora mismo en el mundo. Un día tendremos que reconocer nuestra ceguera ante Cristo Juez: ¿Cuándo te vimos hambriento o sediento, extranjero o desnudo, enfermo o en la cárcel, y no te asistimos? Este será nuestro dialogo final con él si vivimos con los ojos cerrados.

Hemos de despertar y abrir bien los ojos. Vivir vigilantes para mirar más allá de nuestros pequeños intereses y preocupaciones. La esperanza del cristiano no es una actitud ciega, pues no olvida nunca a los que sufren. La espiritualidad cristiana no consiste solo en una mirada hacia el interior, pues su corazón está atento a quienes viven abandonados a su suerte.

En las comunidades cristianas hemos de cuidar cada vez más que nuestro modo de vivir la esperanza no nos lleve a la indiferencia o el olvido de los pobres. No podemos aislarnos en la religión para no oír el clamor de los que mueren diariamente de hambre. No nos está permitido alimentar nuestra ilusión de inocencia para defender nuestra tranquilidad.

Una esperanza en Dios, que se olvida de los que viven en esta tierra sin poder esperar nada, ¿no puede ser considerada como una versión religiosa de cierto optimismo a toda costa, vivido sin lucidez ni responsabilidad? Una búsqueda de la propia salvación eterna de espaldas a los que sufren, ¿no puede ser acusada de ser un sutil “egoísmo alargado hacia el más allá”?

*Probablemente, la poca sensibilidad al sufrimiento inmenso que hay en el mundo es uno de los síntomas más graves del envejecimiento del cristianismo actual. Cuando el Papa Francisco reclama “una Iglesia más pobre y de los pobres”, nos está gritando su mensaje más importante a los cristianos de los países del bienestar. **José Antonio Pagola***

INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE:30	20h.	difunts família Farre-Bosch.
DIUMENGE:1	11h.	Baldomer Pagés
	13h.	Joaquim;María;Nicolás i Felisa.
DILLUNS:2	20h.	difunts família Domènech, Mixi (14è aniv.)
DIMARTS:3	20h.	Ignasi Costa Carrera
DIMECRES:4	20h.	Montserrat Munnè
DIJOUS:5	20h.	difunts família Fajardo-Company
DIVENDRES:6	20h.	
DISSABTE:7	20h.	Manuel Jiménez Gallego
DIUMENGE:8	11h.	Joan Fajardo.
	13h.	difunts família Junquera-Ezquerra, Joaquim, Maria, Nicolás i Felisa.

REUNIONS:

DIMARTS dia 3, a les 17h. grup de "Vida Creixent"

DIJOUS dia 5, a les 20'30h. consell d'economia.

CONDOL:

El donem als familiars de: Jaume Gelabert Torné i Jordi Figueras Piñol. I desitgem que els difunts gaudeixin de la pau eterna del Crist ressuscitat.

DIVENDRES DIA 6, FESTIU. PERÒ

No és festa de precepte i celebrarem l'eucaristia a les 20h.

PREGÀRIA DE VESPRES A L'ADVENT QUE INICIEM

Els dies feiners i unides a l'eucaristia de les 20h., farem la pregària de Vespres.

COL·LECTA DE “GERMANOR”

Que es va fer el diumenge 17 de Novembre es va recollir la quantitat de 698'16 €. Amb l'aportació del diumenge següent, dia 24, es van recollir 144'74 €, que sumats fan un total de **842'90 €**. Agraint el vostre esforç del segon diumenge, si ho comparem amb els recollits l'any passat, que foren 952 €, encara ens quedem amb 109'10 € de menys.

”